

Osijek a Bodonoš okolo Velikonoc

Itinerář | 13.4.2012 @ 12.07

Bylo by úplně nemožné sepsat takový zápis z výjezdu, který by věrohodně reflektoval dojmy všech účastníků najednou. Není to však důvod k nepsání. Proto se i já, milý Teofile, pokouším vyjádřit své postřehy. Snad se ke mně brzy přidá nějaký synoptik, s nímž společně budoucím vykladačům usnadníme pátrání po pravdě. Záznam z mé eskapády do Rumunska tvoří druhou část a nikdo ho doplňovat nebude, neboť jsem jako velký chlapec cestoval úplně sám.

Vyrazili jsme v pátek brzy ráno. Trasa Kolín – Brno – Bratislava – Budapešť – Osijek se vůbec nezdá složitá (sic!), přesto jsem si ji dobře naplánoval v Google maps. Řídím ukodrcaného seniora jménem VW Transporter, je nás v něm 7 statečných chlapců. Konverzace v autě není bohatá na témata.

Poprvé zastavujeme u Břeclavi, podruhé na Slovnaftu kvůli slovenské známce, potřetí za Bratislavou kvůli Maďarské známce, kterou získáváme až za hranicemi na čtvrté zastávce. V Budapešti sjíždíme z dálnice a stavíme na kopečku u jakéhosi pensionu jak kočovníci. Pěkný výhled na Budapešť.

Při výjezdu z Budapešti bloudíme tak 30 – 45 minut. (Sic! Toliko k naplánované trase.) Dvakrát děláme otočku přes dunaj a tři dálniční tahy, tvoříme tak největší kruhový objezd všech dob.

Příští zastávka až na pumpě v Udvaru a pak v Osijeku u Zadarska 19. Následuje Pizza a krátká procházka po náměstí. Jsme velmi blízko centra s majestátní katedrálou a podzemními obchůdky.

V akci je nás přes 30. Jsou to skupiny ze Slovinska, Norska a Německa, taky nějaká ta Belgie.

Po prvním dnu cítím únavu na duši. Čeká mne program výjezdu a navazující Rumunsko.

Radostí mi duše zazpívala hned v sobotu, kdy jsem zůstal objat omítkou ve špinavém prašném sklepeš zatímco jiní šli evangelizovat. Z pouličních RedBoxů mám totiž hrůzu, kterou se stydím přiznat.

Večer náš tým zajišťuje shromko a tančí. Já jsem poněkud nezúčastněný, protože tanec jsem se nenaučil, ve chvalách nehraju a nekážu. Po večeri jsme vyšli na RedBox, ale ochladilo se a bylo tam velmi málo lidí. Dáváme si alespoň kávu.

Na výjezdu dobře jíme a dobře se bavíme. S cizinci nemluvíme, otloukám omítkou. Skedžl je nabitý a zároveň flexibilní. Z toho důvodu člověk nemá kousek volna, protože musí neustále někde být a když tam je, tak vlastně neví, co tam má dělat.

OMEK	0:00	0:30	1:00	1:30	2:00	2:30	3:00	3:30	4:00	4:30	5:00	5:30	6:00	6:30	7:00	7:30	8:00	8:30	9:00	9:30	10:00	10:30	11:00	11:30	12:00	12:30	13:00	13:30	14:00	14:30	15:00	15:30	16:00	16:30	17:00	17:30	18:00	18:30	19:00	19:30	20:00	20:30	21:00	21:30	22:00	22:30	23:00	23:30	24:00	24:30	25:00
Pá 30.3	Cesta do Osijeku.																								Příjaci a ubytování v Osijeku.												Večerní program v VC (Youth Center) zaměřený na mládež.														
So 31.3	Příprava látky na výjezd.																								Mladší v nedělní večer. Další příprava na výjezd.						Večerní program v VC (Youth Center) zaměřený na mládež.																				
Ně 1.4	Příprava látky na výjezd.																								Mladší v nedělní večer. Další příprava na výjezd.						Večerní program v VC (Youth Center) zaměřený na mládež.																				
Po 2.4	Dva dny praxe na stáži, jako učitel matematiky.																								Příprava na výjezd. Program na výjezd.						Večerní program v VC (Youth Center) zaměřený na mládež.																				
Út 3.4	Dva dny praxe na stáži, jako učitel matematiky.																								Příprava na výjezd. Program na výjezd.						Večerní program v VC (Youth Center) zaměřený na mládež.																				
St 4.4	Dva dny praxe na stáži, jako učitel matematiky.																								Příprava na výjezd. Program na výjezd.						Večerní program v VC (Youth Center) zaměřený na mládež.																				
Čt 5.4	Příprava na výjezd. Program na výjezd.																								Příprava na výjezd. Program na výjezd.						Večerní program v VC (Youth Center) zaměřený na mládež.																				

V neděli ráno jsme v Belim Manastiru. Je to tradiční sbor, průměrný věk tak 50 let. Naši lidé jakoby zajistili bohoslužbu, ale místní nám dali daleko víc. Tedy alespoň mně, když jsem sledoval jejich konzervativní a hlubokou zbožnost.

K obědu jsou grilované čevapi a kuřecí, pak jdeme na kafe tam co včera a procházíme se kolem Drávy. Později odpoledne pak v synagoze, kde se schází místní sbor, připravují dotyční opět tanečky na večer.

Mou pozornost získává nápis na stěně synagogy: **SLAVA BOGU NA VISINI.**

Po shromáždění v synagoze jíme večeri a máme volno. Procházíme se po osijeku a končíme v ukrotně stylové kavárně.

Na pondělí bylo potřeba více chlapců do sklepa, tak jsem se opět přihlásil. Dopoledne obouchávání omítky, pak oběd v kantýně ETF u synagogy. I odpoledne oklepáváme. Jsme fest šikovní chlapci. Sklep je mokrá. Nevím nevím, jak to s ním dopadne, když při silných deštích údajně stoupá spodní voda až tak, že ho vytopí.

Odpoledne si domlouvám odvoz do RO, pak mluvím s Aničkou. Sláva Bohu za VOIP!

Večer bylo shromko, údajně dost požehnané. A tak jsem ho zaspal v autě. K nenáladě jsem si taky uvědomil, že z Osijeku nic nemám, jenom jeden hnusný sklep a omítku v očích. Chtěl bych se tu více rozhlédnout, nakoupit dárky, ochutnat burek... Jenže program je lajnovaný neúprosně. Budiž mi proto tento výjezd pracovní cestou. Buntošit a odpočívat mohu v Rumunsku.

V úterý je opět potřeba pracovat. Někteří byli totiž odveleni do Beliho Manastiru pomáhat tam na sborovém baráku. V našem sklepe proto zůstává jen hrstka věrných hochů z biblické. Na oběd jedeme opět do kantýny ETF, po obědě kafe a Ožujsko (nealko) v pouličním posezení jedné restaurace hned vedle Osijecké tržnice. Na tržnici nemají nic než plodiny. Žádné pořádné suvenýry, snad ani značkové oblečení se tam nenajde! :-)) A vůbec! Osijeku chybí taková ta balkánská špína. Je to sterilní a řadové evropské město s minimem zvláštností a nízkou typickostí. Co mě sem přitáhne k druhé návštěvě?

Odpoledne se dostáváme od obíjení omítky ke kartáčování cihel. Někteří reptají, že je to práce zbytečná. Ale co, budeme z toho alespoň fest vyrýsovaní chlapci.

Večer probíhá shromko modliteb a chval pro místní věřící. Začátkem konce se s Robem a Vaškem vytrácíme a procházíme Osijekem až k Tvrdi, potom podél řeky zpět.

Večer Bogy nalézá v místnůstce monocykl. Sedím na tom poprvé v životě a je to daleko těžší, než se zdá. Neujedu ani metr.

Středa, to je de facto poslední den. A tak kadím jak domluvený. Dopoledne jen sedím na lavičce u RedBoxu v Đakovu asi 50km jižně od Osijeku bez chuti do evangelizační práce a s dobrou výmluvou na opravdický průjem.

Po obědě vyběhám pro pár suvenýrů. Utrácím poslední kuny. Endiaron a černé uhlí ve mně činí pořádek. Večer běží opět evangelizační shromko. Chvilku při něm chrápu v autě, druhou chvilku se modlím v modlitebním výsadku.

Po shromku se řehotáme a bavíme o tom, zda má cenu si na takovýchto akcích pěstovat známosti. Nemá. Někteří z nás se pravda družili, většina českého týmu se však uzavřela do insajd džouků.

Ve čtvrtek ráno se loučíme. Tedy alespoň ti, kteří tu vlastně někoho potkali. Já jsem kolem všech jen procházel, nepotkával jsem. Proto jen poslouchám Aaronovu misijní piošonku, ženu všecky do aut a vyjíždím se svými chlapci na Budapešť.

Mám za to, že jsem od výjezdu dostal přesně to, co jsem chtěl: odpočinek a únik z rutiny. Organizace byla v pořádku, výsledky práce vynikající, atmosféra příjemná, jídlo dobré, duše obcerstvené, kolektiv ztmelený. Všecko, za co se účastníci předem modlili, se de facto naplnilo. Jen snad pro hlubokou nesrovnatelnost s intenzivní krásou času, který jsem od pátku do pondělka strávil v Rumunsku, se mi Osijek ztrácí jako vodomalba v lijáku.

Nejvytrvalejší insajd džouky: „O!“; Húšťava!

Ve čtvrtek na zpáteční cestě jsem se nechal vysadit v Hodoníně. Kurýr přijel včas, naložil si mě a vyrazil sbírat ostatní cestovatele. Hodonín – Malacky – Senec – Piešťany – Topoľčany – Nitra – Pusté sady u Seredi. Pak jsem vypnul GPS a usnul. Takovouhle okružní dráhu po Slovensku jsem opravdu nečekal. Dálnici Budapest – Debrecen jsem zaspal a probudil se na hranicích. Proč Rumunsko stále není v Šengenu, to nechápu. Musím vytahovat občanku a tvářit se na úředníka přirozeně.

Zastavujeme ještě v Oradei a v Derně, pak už ale okolo půl sedmé ráno rumunského času vystupuji na posledním rozcestí Bodonoše – v kolonii.

Následující čas se snoubenkou byl pohádkový. Vyřídili jsme všecko, co bylo potřeba. V pátek, v neděli a v pondělí jsme navštívili shromáždění místního sboru. Není mi bezezbytku jasné, proč mne tak uchvátily chvály v cizích jazycích. Jak jsem již zmínil, byl jsem ohromený, když jsem na stěně Osijecké modlitebny četl „SLAVA BOGU NA VISINI“, nebo zpíval s Chorvaty, že „Naš Bog je silan Bog“ a pak s rumunskými slováky, že „Dumnezeu e taria mea“. Chápu, že u sousedů jsou

buchty vždycky lepší. A přesto nebo možná právě proto mi toto velikonoční dobrodružství tolik dalo. Neboť miluji Rumunsko. Miluji ho se vši jeho špínou i se vším, co jsem na něm dosud nepoznal. Nejspíš právě kvůli své snoubence jsem si ho tak zamiloval, ale co na tom! Tak i tak chci poznat tu zem a učit se její jazyk. (Anička mi dala naprosto luxusní rumunskou Bibli, heč!)

Ještě mnoho jsem si o Rumunsku poznamenal do svého deníku. Své pocity a sny teď nechám zrát a odpočívat. Je třeba navrátit se k práci a postupovat kupředu. Nastávají dny, v nichž bude potřeba velice věřit. Možná právě proto mi o letošních Velikonocích dopřál Beránek nadechnout se Jeho odpočinutí.

Místa, která jsem o velikonočních dobrodružstvích navštívil, zaznačil jsem si do mapky. (Zelené špendlíky se týkají cesty, žluté označují místa, která jsem reálně navštívil. Ostatní jsou orientační body: buď navštívené, nebo označené předem při plánování cesty a nenavštívené. Proto vždy viz poznámku.)

Zobrazit místo [Osijek - Bodonoš, Velikonoce 2012](#) na větší mapě

<https://selah.cz/itinerar/osijek-a-bodonos-okolo-velikonoc/>